

Οὕτω βραδίῳ συνήντησε φίλον του τινά ὅστις τὸν προσεκάλεσε εἰς δεῖπνον, μετὰ τὸ ὅποιον ἐπανήλθον ἐκ νέου ἀμφοτέροι εἰς τὸ παράλιον, καὶ ἐνῶ συνωμίλου ἐπλησίασαν εἰς ὄρμίσκον τινά προφυλαττόμενον ἀπὸ βράχους, οἵτινες ἐσχημάτιζον ἀληθῆς λουτρὸν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πολλοὶ νέοι ἐγυμνάζοντο εἰς τὸ κολυμβᾶν.

Εἰς ἐξ αὐτῶν πλέον ριψοκίνδυνος τῶν ἄλλων ἐφαίνετο δοκιμάζων μεγάλην εὐχαρίστησιν μαχόμενος κατὰ τῶν κυμάτων, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀρέστη νὰ σύρεται ὑπὸ τῆς παλλιρροίας, αἴφνης δὲ ἐγεινεν ἀφανῆς καλωφθεὶς ὑπὸ κύματος καὶ ὁ φίλος μου, ὅστις ἐπερίμενε νὰ τὸν ἐπανιδῆ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τοῦ κύματος ματαίως ἀνεζήτηε αὐτὸν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. Νὰ ἐπνίγη;

Πάραυτα ὁ φίλος μου διευθυνθεὶς πρὸς τοὺς ἄλλους κολυμβητὰς, οἵτινες οὐδὲν εἶχον ἴδει, ἠρώτησε τίς μεταξὺ αὐτῶν ἦτο ὁ ἐπιτηδεϊότερος δεῖξας συνάμα τὸ μέρος ἔνθα ὁ σύντροφός των εἶχε βυθισθῆ, καθόσον ὁ ἴδιος δὲν ἐγίνωσκε νὰ κολυμβᾷ.

Εἰς γενναίως νεανίας παρουσιάσθη καὶ κολυμβῶν τυχῶς ἐφθασεν εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος ἔνθα βυθισθεὶς ἐπέτυχε νὰ συλλάβῃ τὸν πνιγέντα καὶ νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς τὸ παράλιον ἐν τοιαύτῃ ἀναισθησίᾳ, ὥστε ἐφαίνετο νεκρός.

Χωρὶς στιγμῆς ἀπώλειαν μετέφερον αὐτὸν ἐν τῇ πλησιεστέρᾳ οἰκίᾳ καὶ ὁ φίλος μου ὅστις εἶχεν ἀκούσει περὶ διαφόρων τρόπων ἐφαρμοστέων ἐν παρομοίᾳ περιστάσει ἔθετο αὐτοὺς εἰς ἐνέργειαν γενναίως προσέτριψε τὸ σῶμα, ἔκαμεν ἐμφυσήσεις εἰς τε τὸ στόμα καὶ τοὺς ρόθωνας τοῦ πνιγέντος, ἀλλ' ἐπὶ πολλὴν ὥραν ὅλαι αἱ προσπάθειαι ἐφαίνοντο μάταιαι· οἱ παριστάμενοι ἐδήλωσαν ἐπνευλιημένως, ὅτι δὲν εἶχον πλέον τίποτε νὰ κάμωσιν, ἀλλ' ἐκεῖνος κατ' οὐδένα τρόπον ἤθελε νὰ παύσῃ τὰς προσπάθειάς του· ἐσωτερικῆ τις ὤθησις τῷ ἔδιδε ἔκτακτον ἐνεργητικότητα. Αἱ ἴδιαί του δυνάμεις ἐξηντλοῦντο ἐν τούτοις, ἀλλ' ἐπέμενε ἀκόμη. Τέλος ἀνεφάνησαν ἀσθενῆ τινὰ σημεῖα ζωῆς, τότε τὸν ἔθεσαν εἰς προητοιμασμένον λουτρὸν μεθ' ὃ τὸν ἐξήπλωσαν ἐπὶ τῆς κλίνης.

Μετ' ὀλίγον ἐπρόφερε λέξιν τινά, ἔπειτα μετὰ μικρὰν σπασμωδικὴν κίνησιν ἀπεκοιμήθη. Ὁ φίλος μου ἔμεινε πλησίον του καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ὕπνου του, ὅταν δὲ ὁ σωθεὶς ἐξύπνισεν ἔδειξε τὴν μεγαλύτεραν ἐκπληξιν πῶς εὐρέθη ἐκεῖ καὶ ἠρώτησε τίς ἦτο πλησίον του· ἐφαίνετο δὲ, ὅτι πέπλος λήθης ἐρρίφθη ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν κατεβυθίσθη εἰς τὴν θάλασσαν μέχρι τῆς ἀφυπνίσεώς του.

Μετὰ πολλῶν προφυλάξεων τοῦ ἔκαμαν γνωστὸν τὸ συμβάν. Τότε μ' ὄλας τὰς συστάσεις τοῦ νὰ μὴ ταραχθῆ, ὤρμησεν ἐκ τῆς κλίνης καὶ ρίφθεις εἰς τοὺς πόδας ἐκείνου, ὅστις τὸν ἔσωσε, ἔκραξε μετὰ δακρύων, ὡ εἴθε πλέον παρὰ πατήρ μου! Ὁ φίλος μου ἐπέστρεψε τὴν ἐπαύριον εἰς Μαργιάτην, ἔνθα διηγῆθη τὸ παράδοξον τοῦτο συμβάν.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν προσεκλήθη εἰς τὴν ἐνιαύσιον συνέλευσιν τῆς ἐταιρίας τῶν σωτήρων. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως αἱ θύραι ἠνοιχθήσαν καὶ ὁμιλος ἀνθρώπων σωθέντων διὰ τοῦ ἠρωτισμοῦ τοῦ πλησίον των, εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν. Αἴφνης καὶ ἡ καρδιά του ἐσκίρτησε, διότι ὁ νεανίας, ὅστις εἶχε παλαίσει πρὸς τὸν θάνατον, ἐπροχώρησεν ἐν ἀκαρεῖ πρὸς αὐτὸν, οἱ ὀφθαλμοὶ του συνήντησαν τοὺς τοῦ εὐεργέτου του, ἡ συγκίνησις του ὑπῆρξεν ἰσχυρά, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῆ ἐγκατέλειπε τὰς τάξεις καὶ ρίφθεις εἰς τοὺς πόδας τοῦ σωτήρος του τὸν ἐσφιγξεν εἰς τὰς ἀγκάλας του μετ' ἀγάπης, ἥτις ἔκαμε τοὺς περιεστῶτας νὰ χύσωσι πολλὰ δάκρυα.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος ἐκάλεσε τὸν φίλον μου καὶ τῷ προσέφερε μετ' ἄλλων τῆς Ἐταιρίας συνοδούσας αὐτὸ διὰ πολλῶν συγχαρητηρίων. Ὅσάκις ὁ φίλος μου παρεκαλεῖτο νὰ διηγῆθῃ τὴν ἱστορίαν ταύτην δὲν ἔλειπε τοῦ νὰ εὐχαριστῆ τὸν Θεόν, διότι τὸν ὤθησε δι' ἐνὸς τρόπου ἀκαταμαχίτου, ἵνα μεταβῆ εἰς Ῥαμσγάτην καὶ σώσῃ τὴν πολύτιμον ταύτην ζωὴν.

Διηγούμενοι τὸ πραγματικὸν τοῦτο γεγονός δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ τὸ παραλληλίσωμεν μὲ ἄλλο ἀναγόμενον εἰς πολὺ ὑψηλοτέραν σφαίραν. Συλλογιζόμεθα τὴν εὐτυχίαν ἐκείνων, οἵτινες διὰ τῶν προσπαθειῶν των ἔσωσαν ἀδελφόν τινα ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν πικρῶν κυμάτων τῆς ἀμαρτίας ἢ τῆς ἀνομίας καὶ ἐπανεφέρον αὐτὸν εἰς τὴν ἐνάρτερον ζωὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξαγορασθειῶν ψυχῶν.

Ὅποια διαχύσεις χαρᾶς ἔσονται δι' αὐτοὺς κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς ἀνταποδόσεως!

«Καὶ οἱ συνετοὶ θέλουσιν ἐκλάμψει ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος· καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες πολλοὺς δικαιοσύνην, ὡς οἱ ἀστέρες, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων». Δαυὶδ β' 3. ΖΩΗ ΓΚΙΚΑ.

ΡΩΣΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ἡ σύζυγος εὐπόρου τινὸς χωρικοῦ ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Κρεμενέτς ἀπετάθη εἰς τὸ δικαστήριον παραπονουμένη κατὰ τοῦ συζύγου της, ὅτι κτυπᾷ καὶ βασανίζει αὐτὴν καὶ ὅτι δὲν δίδει εἰς αὐτὴν τροφὴν καὶ ἀρίνει αὐτὴν νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης. Ὅτι ἔδεσεν αὐτὴν γυμνὴν εἰς πάσσαλον εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν εἰς τοὺς διαβάτας νὰ τὴν κτυπῶσι, τοῦτο δὲ ἐπραττεν αὐτός, ὅταν ἐκείνοι ἤρνούντο. Τὸ ἀπάνθρωπον κτήνος εἶχε μάλιστα προσδέσει αὐτὴν πρηνη. Ἐν τοιαύτῃ δὲ θέσει διατελοῦσα ἐπέθηκε σωροὺς λίθων καὶ βάρη ἐπὶ τοῦ σώματός της.

Ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τῆς συζύγου τὸ δικαστήριον, καὶ τοι μὴ παρασταθέντος τούτου νὰ ἀπολογηθῆ, ἐκήρυξεν αὐτὸν ἀθῶον, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ὁ σύζυγος ἔχει πλήρες δικαίωμα νὰ κτυπᾷ τὴν σύζυγον, ἐὰν τὸ θέλῃ, διότι, λέγει τὸ σοφὸν δικαστήριον, δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῆ εἰς τὴν γυναῖκα νὰ ἀγγοῇ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν ἔληξεν ἔως ἐδῶ, τὴν

έπομένην ὁ σύζυγος θρασυθείς ἐκ τῆς ἀθωώσεως, ἔφερε κατηγορίαν κατὰ τῆς συζύγου του, καὶ τὸ δικαστήριον ἐκήρυξεν αὐτὴν ἑνοχὸν διατάξαν μαστίγωνσιν δημοσίᾳ καὶ ἐν ἀκαρεὶ ἐκτελεσθησομένην.

ΓΕΩΡΓΙΑΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Μαύρης Θαλάσσης, πρὸς μεσημβρίαν τῆς Κιρκασίας, κείται ἡ πλουσία

ροί, Ὅσσοι καὶ Ἀρμένιοι καὶ λαλοῦσι τὴν γεωργιανὴν καὶ ἀρμενικὴν διάλεκτον, ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἰσήχθη εἰς τὴν Γεωργίαν τὸ 370 ἐξ Ἀρμενίας, ἐπικρατεῖ δὲ ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ μειγμένη μετὰ μωαμεθανικῶν καὶ εἰδωλολατρικῶν ἐθίμων. Αἱ γυναῖκες ὡς καὶ οἱ ἄνδρες διακρίνονται διὰ τὸ κάλλος αὐτῶν, ἀλλ' ἐκείναι βάπτουσι τὰς ὄψεις μελαίνας ἐνοῦσαι αὐτάς ἐν μιᾷ σειρᾷ διὰ τῆς βαφῆς, χρωματίζουσι

ρωσικὴ ἐπαρχία τῆς Γεωργίας, προασπιζομένη ἀπὸ τῶν βορείων ἀνέμων διὰ τοῦ Καυκάσου. Τὸ κλίμα αὐτῆς εἶναι τόσο μαλακόν, ὥστε ἐν πολλοῖς αὐτῆς μέρεσι τὰ δένδρα ἀνθοῦσι καὶ παράγουσι καρποὺς δις τοῦ ἔτους, ἀλλὰ τὰ πυκνὰ αὐτῆς δάση κωλύουσι τὴν ἐλευθέραν τοῦ ἀέρος κυκλοφορίαν καὶ προξενούσιν ἀσθενείας. Ἡ ἀμπελος εἶναι ἐνταῦθα ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει. Οἱ κάτοικοι εἶναι πρὸ πάντων Κοζάκοι, Τάρτα-

ρὸν καὶ Ἄρμενιοι καὶ λαλοῦσι τὴν γεωργιανὴν καὶ ἀρμενικὴν διάλεκτον, ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἰσήχθη εἰς τὴν Γεωργίαν τὸ 370 ἐξ Ἀρμενίας, ἐπικρατεῖ δὲ ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ μειγμένη μετὰ μωαμεθανικῶν καὶ εἰδωλολατρικῶν ἐθίμων. Αἱ γυναῖκες ὡς καὶ οἱ ἄνδρες διακρίνονται διὰ τὸ κάλλος αὐτῶν, ἀλλ' ἐκείναι βάπτουσι τὰς ὄψεις μελαίνας ἐνοῦσαι αὐτάς ἐν μιᾷ σειρᾷ διὰ τῆς βαφῆς, χρωματίζουσι

ΡΑΦΑΗΛ

Ὁ Ῥαφαὴλ Σάντσιος ἀνεδείχθη μέγιστος πάντων